

Sygn. akt IV Cz 483/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku, IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mariusz Struski

Sędziowie SO: Wanda Dumanowska, Andrzej Jastrzębski (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2013 r. w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy nadzoru nad egzekucją z nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w Słupsku prowadzi księgę wieczystą nr (...)

z wniosku wierzyciela Wspólnoty Mieszkaniowej (...) w K.

z udziałem dłużników M. T. i E. T.

na skutek zażalenia wierzyciela

na postanowienie Sądu Rejonowego w Słupsku XV Zamiejscowy Wydział Cywilny w Miastku z dnia 14 czerwca 2013 r., sygn. akt XV Co 68/13

postanawia: **oddalić zażalenie.**

IV Cz 483/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2013 roku Sąd Rejonowy w Słupsku XV Zamiejscowy Wydział Cywilny w Miastku umorzył postępowanie egzekucyjne w zakresie nadzoru nad egzekucją z nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w Słupsku XVIII Zamiejscowy Wydział Ksiąg Wieczystych w Miastku prowadzi księgę wieczystą nr (...).

W uzasadnieniu podniósł, że wierzyciel od dnia 25 maja 2012 roku, tj. od czasu zajęcia wskazanej nieruchomości dłużników, przez ponad rok nie dokonał czynności niezbędnych do dalszego prowadzenia egzekucji. W szczególności nie wniósł o przeprowadzenie przez komornika sądowego opisu i oszacowania zajętej nieruchomości. Sąd I instancji wyjaśnił, iż fakt niepodjęcia przez wierzyciela czynności wymaganej do dalszego prowadzenia postępowania egzekucyjnego przez okres jednego roku, skutkowało jego umorzeniem z mocy prawa zgodnie z art. 823 k.p.c.

Wierzyciel Wspólnota Mieszkaniowa (...) w K. zaskarżyła powyższe orzeczenie zażaleniem, domagając się jego uchylecia. W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazała, że w treści wniosku o wszczęcie egzekucji domagała się odstąpienia od wyceny zajętej nieruchomości i ustalenia jej wartości wyłącznie w oparciu o sporządzone wcześniej operaty szacunkowe. Po otrzymaniu zaś zawiadomienia o dokonanych przez komornika sądowego zajęciach, bezskutecznie czekała na dalsze działania tegoż organu egzekucyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 823 k.p.c., postępowanie egzekucyjne umarza się z mocy samego prawa, jeżeli wierzyciel w ciągu roku nie dokonał czynności potrzebnej do dalszego prowadzenia postępowania lub nie zażądał podjęcia zawieszono postępowania. Termin powyższy biegnie od dnia dokonania ostatniej czynności egzekucyjnej, a w razie zawieszenia postępowania - od ustania przyczyny zawieszenia.

Przepis ten przewiduje rygorystyczną sankcję w stosunku do wierzyciela w postaci umorzenia postępowania egzekucyjnego ex lege i stanowi normę mającą go dyscyplinować. Wierzyciel, który nie współdziała z organem egzekucyjnym (ani z sądem, ani z komornikiem), musi się liczyć z tym, że jego beczynność przez okres roku spowoduje umorzenie postępowania. Postanowienie sądu o umorzeniu postępowania egzekucyjnego, które uległo umorzeniu z mocy prawa, jest w istocie postanowieniem stwierdzającym to umorzenie, ma więc charakter deklaratoryjny, a nie konstytutywny (Komentarz do art. 823 kodeksu postępowania cywilnego. H. Ciepła. – za pośrednictwem Systemu Informacji Prawnej Lex Omega).

Wierzyciel jest gestorem postępowania egzekucyjnego i decyduje sam, w jaki sposób egzekucja ma być prowadzona. Przepisy kodeksu postępowania cywilnego nakładają na wierzyciela szereg obowiązków, których wykonanie umożliwia organowi egzekucyjnemu prowadzenie egzekucji. Art. 823 k.p.c. określa wypadki umorzenia egzekucji z mocy samego prawa i tym samym wprowadza domniemanie zaniechania prowadzenia egzekucji przez wierzyciela. Ustawodawca założył racjonalność działania wierzyciela. Jeżeli wierzyciel nie zamierza prowadzić egzekucji, nie musi w zasadzie podejmować żadnych czynności, aby postępowanie to się zakończyło. Wierzyciel bowiem wie lepiej, czy prowadzenie egzekucji jest dla niego korzystne, zważywszy na koszty tego postępowania, wypłacalność dłużnika, czy też inne czynniki brane pod uwagę przez wierzyciela. Istotne jest również to, że umorzenie postępowania egzekucyjnego nie pozbawia wierzyciela możliwości wszczęcia ponownie postępowania egzekucyjnego. Umorzenie postępowania egzekucyjnego z mocy samego prawa następuje przy beczynności wierzyciela, gdy upłynął rok od ostatniej czynności organu egzekucyjnego, nie zaś po upływie roku od ostatniej czynności wierzyciela w postępowaniu egzekucyjnym (Komentarz do art. 823 kodeksu postępowania cywilnego. S. Kozik. – za pośrednictwem Systemu Informacji Prawnej Lex Omega).

Czynnością potrzebną do dalszego prowadzenia postępowania jest każdy wniosek konieczny do tego, aby organ egzekucyjny mógł dalej prowadzić egzekucję, np. wniosek o dokonanie opisu i oszacowania. Wniosek taki wierzyciel powinien zgłosić najdalej w ciągu roku od dnia ostatniej czynności dokonanej przez organ egzekucyjny (Komentarz do art. 823 kodeksu postępowania cywilnego. H. Ciepła. – za pośrednictwem Systemu Informacji Prawnej Lex Omega).

Odnosząc powyższe rozważania do realiów niniejszej sprawy należy stwierdzić, że wierzyciel w dniu 20 kwietnia 2012 roku wniósł o wszczęcie egzekucji z nieruchomości dłużników. Pismem z dnia 23 maja 2012 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Słupsku XV Wydział Zamiejscowy Miastku poinformował go o dokonanym zajęciu nieruchomości. Od tego momentu wierzyciel nie podjął żadnych czynności, które wiązałyby się z dalszym prowadzeniem egzekucji. W szczególności zaś nie złożył wymaganego wniosku o przeprowadzenie opisu i oszacowania zajętej nieruchomości.

Wspólnota Mieszkaniowa (...) w K. z bliżej nieokreślonych względów nie podjęła czynności wymaganych do dalszego prowadzenia egzekucji (nie złożyła wniosku o dokonanie opisu i oszacowania nieruchomości), a ograniczyła się jedynie do oczekiwania na aktywność organu egzekucyjnego, który nie mógł w tym zakresie działać z urzędu i przeprowadzić kolejne czynności egzekucyjne bez stosownego wniosku wierzyciela. W konsekwencji, w skutek trwającego przeszło rok braku aktywności wierzyciela, postępowanie egzekucyjne uległo umorzeniu z mocy prawa w myśl art. 823 k.p.c.

Bezzasadne są przy tym podnoszone w treści zażalenia twierdzenia wierzyciela, iż już na etapie wniosku o wszczęcie egzekucji zastrzegł, że przy ustalaniu wartości zajętej nieruchomości domaga się uwzględnienia jej wcześniejszych wycen. Komornik sądowy nie został bowiem przez niego zobowiązany do dokonania opisu i oszacowania nieruchomości, a jedynie do jej zajęcia, czego bezsprzecznie dokonał. Brak wniosku o opis i oszacowanie nieruchomości, uniemożliwił mu dalsze prowadzenie egzekucji, w efekcie doprowadzając do jej umorzenia.

W ocenie Sądu Okręgowego powyższe skutkuje oddaleniem złożonego zażalenia. Nie zamyka to jednak wierzycielowi drogi do dochodzenia swoich wierzytelności w toku ponownej egzekucji.

Z uwagi na powyższe Sad Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji.